

forslag, saa dog har udtalt Ønske om, at vi her ved Sagens Behandling i Tinget kunde faa Lejlighed til at komme ind paa de paagældende Spørgsmaal. Det drejer sig først om § 5, der, som De vil se, giver en Jordemoder Ret til, naar hun har bejgent en Barselkiste og ikke trods bevisligt Paakrav ved Postoprævning eller paa anden Maade modtager sit Tilgodehavende, da at lade Kravet overføre paa Fattigvæsenet, naar det fremsættes senest 4 Maaneder efter Hjælpens Ydelse. Vi har ikke ment at kunne gaa med til den Paragraf, og vort principale Standpunkt har været, at den burde udgaa. Vi ser nemlig saaledes paa denne Sag, at det maa blive en privat Sag for Jordemødrene saavel som for alle andre, der har en Virksomhed i Samfundet, at faa deres Fordringer inddrevet. Men skal Fattigvæsenet træde til, er det vor Opfattelse, at dets Hjælp her ikke maa faa Fattighjælps Virkninger. Jeg støtter Ordførerens Ønske om at faa Lovforslaget gjort færdigt saa hurtigt som muligt, det vil sige uden Udvalgs Nedsættelse, men samtidig mener jeg, at det ved et Ændringsforslag til anden Behandling maatte kunne lade sig gøre at faa en Retelse her, som i nogen Maade kunde tilfredsstille os. Principalt er vi altsaa af den Mening, at Paragraffen burde udgaa, men da vi mener ikke at kunne finde Tilslutning dertil hverken hos den højtærede Justitsminister eller hos Tingets Flertal, kunde vi tænke os en anden Udvej, og jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister, om han ikke vil være villig til at modtage et Ændringsforslag til anden Behandling, som gaar ud paa, at det i Loven bliver paalagt Fattigvæsenet, for saa vidt dette har modtaget Regningskrav fra en Jordemoder paa en Familiefader, at tilstille denne Meddelelse om, at der foreligger et saadant Regningskrav, og at, for saa vidt han ikke inden et Par Maaneder indfinder sig med Betalingen, vil det have Fattighjælps Virkninger. Det forekommer mig, at vi alle maa kunne enes om, at naar § 5 skal blive staaende, bør der denne Ventil til, at altsaa de kommunale Myndigheder har den Pligt at meddele vedkommende den her omtalte Underretning.

Tillige har min Partifælle og jeg i Kommissionen støttet et større Mindretal med Hensyn til § 9. Den ærede Ordfører berørte dette. Det drejer sig om, at der i Loven fastsættes, at $\frac{1}{3}$ af Betalingen for Forretninger, udførte af en Reservejordemoder, skal den Distriktsjordemoder have,

som Reservejordemoderen praktiserer for. Af de samme Grunde, som det ærede Medlem nys nævnede, har vi været Modstandere heraf, og vi har derfor sluttet os til et større Mindretal paa 9 Medlemmer, tror jeg, af forskellige Partier. Men jeg ser, ligesom den ærede Ordfører, saaledes paa dette, at Lovforslaget ikke bør strande, selv om der ikke kan ske nogen Forandring paa dette Punkt.

I øvrigt er den Sag, vi her behandler, af en for Befolkningen saa almenyttig Beskaffenhed, at det forekommer mig, man ikke behøver at bruge mange Ord for at anbefale Lovforslaget. Vi er alle interesserede i, at Jordemødrenes Stilling bliver saa vel funderet og saa god som muligt. Der er dels ved Læger, som er knyttede til Fødselsstiftelsen, og dels ved Jordemødrenes Repræsentanter tilstillet Medicinalkommissionens Medlemmer Oplysninger, der mange Gange er ligefrem haarrejsende. Det oplyses saaledes, at det ikke er ualmindeligt, at Jordemødre omkring paa Landet bliver hentet til en eller anden Forretning direkte ude fra Marken, hvor de var i Lag med at optage Roer. Nu maa enhver kunne forstaa, at den Gerning ikke passer sammen med en Jordemoders Gerning, og at hun heller ikke gør det uden at være tvunget dertil af økonomiske Grunde. Den Slags Arbejde bør man forskaane Jordemødrene for, ja, forbyde dem at paatage sig det. I deres Hjem maa de ogsaa holde Pige, for de kan ikke deltage i al Husgerning, da det ikke er i Overensstemmelse med den Gerning, de nu en Gang er satte til at røgte her i Verden. Eølgen heraf er, at vi alle maa kunne slutte os til de Bestemmelser, der foreslaas i Lovforslaget baade med Hensyn til Jordemødrenes Løn og Pension og deres Stilling, hvor Reservejordemødre træder til.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, idet jeg kun anmoder den højtærede Minister om at stille sig villig til den Henstilling, jeg har gjort vedrørende § 5.

J. Fog-Petersen: Efter den grundige Omtale, Lovforslaget nu har faaet af det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard) og det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), kan jeg indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget paa det bedste. Det er særdeles vel forberedt ved Medicinalkommissionens Arbejde, og det er i højeste Grad paakrævet, fordi vi trænger til